

Katarzyna Świetla, Krzysztof Jonas

Zapewnienie wysokiej jakości informacji pochodzących z rachunkowości w świetle planowanej deregulacji usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych

Prace Naukowe Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie. Pragmata tes Oikonomias 8, 363-372

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Katarzyna ŚWIETLA
Krzysztof JONAS
Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie

Zapewnienie wysokiej jakości informacji pochodzących z rachunkowości w świetle planowanej deregulacji usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych

Synopsis: Deregulacja współcześnie rozumiana jest jako proces likwidacji barier dostępu do zawodu. Ścieżka zawodowa promująca certyfikację zawodu księgowego opracowana przez SKwP jest odpowiedzią na ewentualne zagrożenia, jakie niesie deregulacja, i jest także potencjalną drogą rozwoju.

Słowa kluczowe: deregulacja, rachunkowość, certyfikacja zawodu.

Wprowadzenie

Deregulacja to pojęcie, które w ostatnich czasach zrobiło w Polsce zawrotną karierę. W sensie ogólnym oznacza zmniejszenie zakresu i stopnia szczegółowości regulacji ekonomicznych, a innymi słowy – zmniejszenie oddziaływania państwa na rynek przez ustalanie np. cen, jakości i ilości produkcji danego dobra czy usługi [2]. Obecnie deregulacja rozumiana jest jednak wąsko, jako proces likwidacji zbyt wysokich i nieuzasadnionych barier dostępu do zawodu. Zdaniem Ministerstwa Sprawiedliwości bariery te – w postaci obowiązkowych kursów czy egzaminów państwowych lub kierunkowego wykształcenia – blokują możliwość wykonywania danej profesji, a zniesienie tych ograniczeń znacząco otworzy dostęp do tych zawodów [4]. Dyskusja, jaka została wywołana wokół zamiarów przeprowadzenia deregulacji różnych zawodów, pokazuje jednak, iż obok znaczących korzyści może ona przynieść również zagrożenia dla funkcjonowania wolnego rynku – tego samego, w imię którego jest ten proces dokonywany.

W ramach tzw. drugiej transzy deregulacji planowane jest zniesienie barier dostępu do wykonywania niektórych zawodów związanych z szeroko pojętą rachunkowością – biegłego rewidenta, usługowego prowadzenia ksiąg rachunko-

wych oraz w pewnym stopniu również doradcy podatkowego. Ponieważ są to zawody ściśle związane z funkcjonowaniem podmiotów na rynku, rodzi się pytanie, jakie skutki przyniesie dla tych zawodów i dla samych podmiotów. A także jakie są możliwe drogi postępowania, w nowej sytuacji, organizacji zajmujących się profesjonalnie tą dziedziną wiedzy?

Bazując na obecnie posiadanych informacjach, Autorzy niniejszego artykułu prezentują planowane oraz już wdrożone procedury zapewnienia wysokiej jakości świadczonych usług dla podmiotów tak, aby przeprowadzenie deregulacji nie odbiło się negatywnie na funkcjonowaniu gospodarki. W tym celu zostanie dokonany przegląd analityczny rozwiązań już proponowanych oraz planowanych przez Stowarzyszenie Księgowych w Polsce (zwane dalej SKwP).

1. Rachunkowość jako kluczowy system informacyjny w gospodarce

Rachunkowość współcześnie rozumiana jest jako uniwersalny i elastyczny system informacyjno kontrolny odzwierciedlający dokonania i potencjał gospodarczy jednostek [7]. Dlatego też głównym jej celem, określonym w powyższej definicji, jest prawidłowy pomiar i ocena wyników działalności gospodarczej i sytuacji finansowej podmiotów [7].

Współczesna rachunkowość na skutek dynamicznych przemian i rozwoju jednostek gospodarczych powinna być uważana jako system otwarty, powiązany z innymi systemami informacyjnymi przedsiębiorstwa [1]. Jej sprawne i efektywne funkcjonowanie pozwala na uzyskanie prawidłowej informacji i dzięki niej – oczekiwanych wyników gospodarczych.

Obecnie szacuje się, że około 70% informacji ekonomicznych dostarcza podmiotom gospodarczym ich system rachunkowości [1]. System ten musi być wiarygodny, aby informacja, która z niego płynie, była użyteczna w procesie zarządzania jednostką. Współcześnie odgrywa ona kluczową rolę i jest czynnikiem warunkującym sukces ekonomiczny jednostek gospodarczych. Prawidłowo zgromadzone, opracowane i zaprezentowane dane pochodzące z rachunkowości są coraz częściej efektem pracy specjalistów świadczących usługi z dziedziny rachunkowości. Oczekuje się od nich prawdziwych i rzetelnie przygotowanych sprawozdań finansowych, gdyż tylko takie trafnie odzwierciedlają sytuację finansową i majątkową oraz pozycję rynkową jednostki.

Znakiem nowych czasów, będących wynikiem globalizacji gospodarki światowej, jest konieczność stosowania przez księgowych rozwiązań rachunkowości opartych zarówno na rozwiązaniach krajowych (ustawach i rozporządzeniach), Krajowych Standardach Rachunkowości (KSR), jak również założeniach zawartych w Międzynarodowych Standardach Rachunkowości (MSR), Międzynarodowych Standardach Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) oraz dyrektywach

Unii Europejskiej. Jak z powyższego wynika, gwarantem wysokiej jakości działań usługodawców jest wymóg posiadania przez nich odpowiedniego wykształcenia, praktyki zawodowej oraz postępowania zgodnie z zasadami etyki. Twierdzenie to stało się między innymi podstawą opracowania przez Międzynarodową Federację Księgowych (IFAC) odpowiednich standardów edukacyjnych. Ich rolą jest oddziaływanie na „światowy rozwój oraz podniesienie rangi zawodów księgowych [...] w celu świadczenia usług na wysokim poziomie na rzecz interesu publicznego” [16]. Należy zatem podkreślić, że nieumiejętnie i pochopnie przeprowadzona deregulacja ma duże szanse, aby ten proces poważnie zakłócić, co przyniesie negatywne konsekwencje dużej grupie podmiotów, a tym samym całej gospodarce.

2. Usługowe prowadzenie rachunkowości w świetle deregulacji zawodów księgowych

Ze względu na znaczenie podmiotów zajmujących się usługowym prowadzeniem rachunkowości, w 2008 roku regulacje zawarte w Rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 18.07.2002 r. w sprawie uprawnień do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych [10] przeniesiono do ustawy, wprowadzając nowy rozdział 8a w brzmieniu: *Usługowe prowadzenie ksiąg rachunkowych*. Zgodnie z przyjętymi założeniami podstawą otrzymania uprawnień jest zdobycie stosownego certyfikatu Ministra Finansów, potwierdzającego posiadaną wiedzę, umiejętności, kompetencje, a także niezłomne zasady etyczne.

Obecnie, począwszy od sierpnia 2014 roku, nastąpi uproszczenie procedury uzyskiwania uprawnień. Zgodnie z zapisami dotyczącymi usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych, Ministerstwo Sprawiedliwości, które zaproponowało zmiany, wprowadza pełną deregulację zawodu, tzn. całkowite zniesienie barier dostępu do zawodu, czyli zarówno rezygnację z egzaminu, jak i z wymogu wyższego, profilowanego wykształcenia [15]. W ramach drugiej transzy, 9 maja 2014 roku podpisano ustawę o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych, którą sygnował prezydent w dniu 30 maja 2014 roku. Wejście w życie ustawy nastąpi po upływie 60 dni. Deregulacja obejmuje również inne zawody księgowe uprawniające do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych. Zgodnie z zapisami ustawy dostęp do zawodu biegłego rewidenta będzie warunkowany zdaniem egzaminu, ale może być on zaliczony na podstawie zdobytego przez kandydata wcześniej wykształcenia. Przy czym w ramach deregulacji znoszony jest wymóg wyższego wykształcenia, jak również istniejący obecnie wymóg doświadczenia zawodowego będzie zaliczony na poczet postępowania kwalifikacyjnego. W przypadku zawodu biegłego rewidenta pozostawiono warunek rocznej praktyki i dwuletniej aplikacji pod kierunkiem biegłego rewidenta lub w firmie audytorskiej, lub wprowadzenie w to miejsce trzyletniej aplikacji na tych samych warunkach [6]. Zmiany dotyczące doradców

podatkowych wyznaczają w głównej mierze zasady określające przeprowadzenie egzaminu oraz czas trwania praktyki. Wprowadzono również uwolnienie pewnych czynności wykonywanych dotychczas przez doradców, na rzecz osób nieposiadających takich uprawnień.

Zdaniem ministerstwa najlepszym regulatorem i weryfikatorem jednocześnie powinien być wolny rynek, co bez wątpienia jest prawdą, lecz budzi niepokój ze względu na możliwość pojawienia się chaosu, który będzie działać na szkodę podmiotów korzystających z usług księgowych czy rewidentów. Obawy wyrażane są zwłaszcza przez środowiska zawodowo związane z rachunkowością. Ich podstawą są wątpliwości, czy w sytuacji zwiększenia liczby nowo powstałych podmiotów oferujących swoje usługi nie zostanie naruszone bezpieczeństwo obrotu gospodarczego. Należy mieć bowiem na uwadze, że weryfikacja jakości świadczonych usług wymaga dłuższego czasu, a to może w efekcie końcowym odnieść swój wpływ na gospodarowanie usługobiorców.

3. Deregulacja zawodu w ocenie jego przedstawicieli

Polska Izba Biur Rachunkowych (PIBR) pozytywnie ocenia dążenie ministerstwa do rezygnacji z egzaminów. Jednakże zwraca uwagę, iż właściciele biur rachunkowych są jednym z ogniw bezpieczeństwa obrotu prawnego (np. obowiązki wynikające z ustawy z 16.11.2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu) i rezygnacja z kryterium zapewnienia minimum kompetencji i jakiegokolwiek nawet wstępnej kontroli może prowadzić do obniżenia poziomu świadczonych usług [3]. PIBR zwraca również uwagę, iż w projekcie deregulacji brak jest rozwiązań na rzecz kształcenia ustawicznego i okresowych sprawdzianów kwalifikacji. Zdaniem PIBR, jest to rezultat uznania – przez autorów deregulacji – czynności usługowego prowadzenia ksiąg za nadmiernie proste i możliwe do opanowania bez żadnego przygotowania, oraz niezauważenia faktu, iż biuro rachunkowe jest podmiotem gwarantującym prawidłowe prowadzenie ksiąg, a w konsekwencji rozliczenie zobowiązań podatkowych [3].

Podobne zdanie wyraża Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (UKNF), który uważa, iż deregulacja usługowego prowadzenia ksiąg umożliwi prowadzenie tej działalności osobom nieposiadającym certyfikatu księgowego. W opinii komisji wpłynie to na obniżenie jakości usług księgowych, które są świadczone na rzecz podmiotów działających na rynku finansowym, co w następstwie może wpłynąć negatywnie na sytuację tych podmiotów [3]. Uwagi te – zdaniem ministerstwa – są niezasadne, gdyż obecne uregulowania są nadmierne i stanowią ograniczenie dostępu do wykonywania tego zawodu i dlatego jest konieczna całkowita deregulacja, która umożliwi samoregulację rynku [3].

Zdaniem S. Czerwińskiego – sekretarza zarządu głównego SKwP – obecne wymagania dotyczące usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych nie gwa-

rantują prawidłowego wykonywania zawodu, a wiedzę i kwalifikacje powinny potwierdzać nie egzaminy, lecz dobrowolne certyfikaty, jak ma to miejsce np. w Anglii czy Francji [16]. Zwraca jednak uwagę na fakt, iż powinny w dalszym ciągu pozostać przepisy wykonawcze wymagające od osób prowadzących usługowe prowadzenie ksiąg rachunkowych wykupu polisy OC, co zabezpieczałoby klientów przed ryzykiem popełnienia przez nich błędów [8].

4. Propozycje SKwP zapewnienia wysokiej jakości usług

Ponieważ w Polsce obecnie funkcjonuje bardzo dużo biur rachunkowych obsługujących liczne podmioty gospodarcze¹, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce podejmuje liczne działania mające na celu zapewnienie wysokiej jakości świadczonych przez nie usług. W tym celu wprowadzono system certyfikacji biur i osób wykonujących usługi, który ma w dłuższym okresie zastąpić dotychczas nadawany certyfikat Ministra Finansów. System jest określany przez:

- Uchwałę nr 220/u/13 Zarządu Oddziału Okręgowego w Krakowie Stowarzyszenia Księgowych w Polsce z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie zasad przyznawania Listu akredytacyjnego dla Biur Rachunkowych funkcjonujących na terenie Oddziału Okręgowego w Krakowie (zmieniona uchwałą nr 287/u/13 z dnia 26 marca 2014 r. – jednolity tekst)²,
- Uchwałę nr 817/191/2013 Zarządu Głównego Stowarzyszenia Księgowych w Polsce z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie tytułu „certyfikowany ekspert usług księgowych”.

Otrzymanie stosownych uprawnień wymaga zarówno odpowiedniego wykształcenia oraz praktyki, jak też nieustannego kształcenia, które ma zapewnić poszerzanie i aktualizację wiedzy przez świadczącego usługi.

Ponadto, by nie dopuścić do obniżenia jakości usług świadczonych przez księgowych, SKwP wprowadziło czterostopniową gradację zawodową weryfikującą wiedzę i kwalifikacje osób chcących wykonywać zawód księgowego w Polsce. Obejmuje ona tytuły: księgowego – asystenta rachunkowości, specjalisty ds. rachunkowości, głównego księgowego oraz dyplomowanego księgowego (nowy zawód)³. Cztery stopnie kształcenia obejmują 14 modułów, których zakończenie z wynikiem pozytywnym jest podstawą potwierdzenia kwalifikacji określonego stopnia oraz wydania dokumentu potwierdzającego tytuł:

¹ Zgodnie z badaniami Fundacji Rozwoju Biznesu Starter w 2012 roku było 42 718 firm księgowych obsługujących ponad 1,7 miliona firm, www.fundacijastarter.org.pl.

² Autorka jest członkiem Komisji ds. Biur Rachunkowych działającej przy Oddziale SKwP w Krakowie.

³ Celem kształcenia jest teoretyczne i praktyczne przygotowanie słuchacza do wykonania zawodu księgowego, który został ujęty w klasyfikacji zawodów i specjalności wprowadzonej rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (Dz. U. nr 82, poz. 537).

stopień I – księgowy,
stopień II – specjalista ds. rachunkowości (samodzielny księgowy),
stopień III – główny księgowy,
stopień IV – dyplomowany księgowy [13].

Pierwszym stopniem jest uzyskanie tytułu księgowego. Kurs przygotowujący do egzaminu obejmuje moduł oznaczony nr I „Podstawy rachunkowości z elementami etyki zawodowej”⁴. Uczestnikami kursu mogą być osoby, które są absolwentami szkół średnich oraz wyższych o profilu innym niż ekonomiczny, zamierzające zdobyć podstawowe wiadomości z zakresu rachunkowości. Wskazana jest umiejętność obsługi komputera. Na zakończenie kursu przeprowadzony zostanie egzamin pisemny potwierdzający posiadanie kwalifikacji w obrębie zawodu.

Drugim stopniem jest uzyskanie tytułu specjalisty ds. rachunkowości. Uczestnikami kursu mogą być osoby posiadające co najmniej wykształcenie średnie oraz wiedzę i umiejętności z zakresu stopnia I. Kurs obejmuje trzy moduły:

- moduł II: „Rachunkowość z elementami etyki zawodowej”,
- moduł III: „Zagadnienia z prawa podatkowego” (cz. I),
- moduł IV: „Zagadnienia prawa gospodarczego, prawa pracy i prawa cywilnego”.

Kurs kończy się egzaminem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji w obrębie zawodu.

Trzecim stopniem jest uzyskanie tytułu głównego księgowego. Uczestnikami kursu mogą być osoby, które posiadają wykształcenie wyższe lub średnie oraz wiedzę i umiejętności z zakresu kursu dla kandydatów na samodzielny księgowy. Kurs obejmuje 6 modułów:

- moduł V: „Zaawansowana rachunkowość finansowa z elementami etyki zawodowej”,
- moduł VI: „Sprawozdania finansowe i ich analiza”,
- moduł VII: „Rachunek kosztów i rachunkowość zarządcza”,
- moduł VIII: „Finanse”,
- moduł IX: „Prawo i podatki” (cz. II),
- moduł X: „Technologia informacji” (IT).

Tak jak poprzednie, kurs kończy się egzaminem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji zawodowych.

Ostatnim stopniem jest uzyskanie tytułu dyplomowanego księgowego. Dyplomowanym księgowym może zostać osoba, która prezentuje wysokie wartości etyczne, posiada postawę sceptyczną oraz jest zaangażowana w ustawiczny rozwój i naukę przez całe życie zawodowe. Kurs obejmuje 4 moduły:

- moduł XI: „Konsolidacja sprawozdań finansowych”,

⁴ Szczegółowa zawartość merytoryczna wszystkich modułów dostępna jest na stronie SKwP: www.skwp.pl.

- moduł XII: „Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej”,
- moduł XIII: „Rachunkowość w szczególnych sytuacjach z elementami etyki zawodowej”,
- moduł XIV: „Elementy wiedzy na temat organizacji biznesu”.

Po zakończeniu kursu odbywa się egzamin potwierdzający posiadanie kwalifikacji w obrębie zawodu. Stosownie do treści uchwały egzamin na dyplomowanego księgowego składa się z 4 części i obejmuje:⁵

Część A – zakres tematyczny stopnia I i II,

Część B – zakres tematyczny stopnia III,

Część C – zakres tematyczny stopnia IV,

Część D – zadanie problemowe.

Egzamin przeprowadzany jest w formie pisemnej i obejmuje testy i zadania sytuacyjne. Jego zaliczenie wymaga zdania każdej części, przy czym na wniosek kandydata komisja egzaminacyjna może uznać część A i B egzaminu za zaliczoną w następujących przypadkach:

- 1) część A uznaje się za zaliczoną w przypadku, gdy kandydat:
 - a) zdał egzamin kończący II stopień ścieżki edukacyjnej SKwP lub
 - b) posiada certyfikat uprawniający do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych, wydany przez Ministerstwo Finansów, lub
 - c) posiada tytuł magistra ze specjalnością rachunkowość, uzyskany na uczelni akredytowanej przez SKwP,
- 2) część A i B uznaje się za zaliczoną w przypadku, gdy kandydat:
 - a) zdał egzamin kończący III stopień ścieżki edukacyjnej SKwP lub
 - b) ukończył kurs IV stopnia ścieżki edukacyjnej SKwP.

Zgodnie z powyższymi zasadami przeprowadzania egzaminu, osoba chcąc uzyskać tytuł dyplomowanego księgowego, a uzyskując kolejne stopnie, musi przystąpić do dwóch ostatnich części egzaminu.

Ciekawostką jest fakt, iż SKwP przewidziało możliwość uzyskania tytułu dyplomowanego księgowego na dwa odmienne od wyżej opisanej ścieżki sposoby. Zgodnie z par. 1 ust. 5 wspomnianej wcześniej uchwały [12] tytuł dyplomowanego księgowego może uzyskać osoba wpisana do rejestru biegłych rewidentów prowadzonego przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów. Jest to w pewnym sensie ścieżka równoległa, gdyż wymaga uzyskania tytułu biegłego rewidenta, co też wiąże się z koniecznością ukończenia odpowiednich kursów i zdania pewnej ilości egzaminów. Jest również opcja niewymagająca ani ukończenia kursów, ani zdawania egzaminów. Mianowicie, zgodnie z par. 1 ust. 6 wspomnianej uchwały [12] osoba posiadająca stopień naukowy doktora habilitowanego nauk ekonomicznych, specjalizująca się w zakresie rachunkowości, może również uzyskać tytuł dyplomowanego księgowego. W obu przypadkach tytuł ten jest nadawany na wniosek osoby zainteresowanej [11].

⁵ Par. 10 rozdział VIII [12].

Tabela 1. Certyfikacja zawodowa SKwP w liczbach

Lp.	Oddział okręgowy	Stopień I			Stopień II			Stopień III			Stopień IV	
		Ukoń- czyło	uzyskali certyfi- kat	w trak- cie zajęć	Ukoń- czyło	uzyskali certyfi- kat	w trak- cie zajęć	Ukoń- czyło	uzyskali certyfi- kat	w trak- cie za- jęć	Ukoń- czyło	w trak- cie zajęć
1	Białystok	77	75	25	87	86	30	26	25	26	0	0
2	Bielsko Biała	55	54	46	50	50	69	28	27	21	0	0
3	Bydgoszcz	128	121	0	74	71	33	28	27	21	0	0
4	Często- chowa	109	110	56	125	125	52	9	9	0	0	0
5	Elbląg	19	18	0	11	11	9	0	0	0	0	0
6	Gdańsk	84	58	64	102	95	178	39	36	44	0	0
7	Gorzów Wlkp.	45	45	23	34	34	0	14	14	0	0	0
8	Katowice	72	72	83	80	80	100	32	32	23	21	14
9	Kielce	119	118	31	96	91	31	28	28	28	0	0
10	Koszalin	66	64	0	0	0	21	0	0	0	0	0
11	Kraków	210	86	37	103	60	29	127	37	68	0	0
12	Legnica	17	12	24	23	20	25	0	0	14	0	0
13	Lublin	290	276	109	128	120	118	22	21	40	16	0
14	Łódź	595	558	211	357	343	228	122	88	52	27	0
15	Olsztyn	38	34	33	67	55	27	21	19	0	0	0
16	Opole	84	84	18	19	19	18	12	12	0	0	0
17	Poznań	445	445	301	402	402	291	96	96	109	34	17
18	Radom	84	82	18	78	71	53	20	20	0	0	0
19	Rzeszów	267	263	84	171	170	152	56	56	87	0	0
20	Suwałki	12	12	0	39	39	0	44	44	12	0	0
21	Szczecin	103	103	47	45	45	59	12	12	11	0	0
22	Toruń	98	96	39	77	77	106	16	16	23	0	0
23	Warszawa	720	655	301	662	566	576	218	134	167	28	28
24	Włocławek	48	48	0	17	16	14	0	0	8	0	0
25	Wrocław	193	183	53	86	85	67	62	60	16	0	0
26	Zielona Góra	106	106	0	59	59	19	21	21	16	0	0
27	Instytut	177	134	29	135	122	89	73	72	36	0	0
Razem w 2012		4261	3912	1632	3127	2912	2394	1126	906	822	126	59
Razem w 2011		3372	3190	1241	2786	2593	1938	1077	903	803	161	141

Źródło: informacje pozyskane w SKwP, szerzej – zob. także: [6], s. 105–113.

Podsumowanie

Na podstawie rozwiązań zaproponowanych przez IFAC w ramach Międzynarodowych Standardów Edukacyjnych (MSE) kraje członkowskie zrzeszone w organizacji podjęły się wprowadzenia własnych regulacji dotyczących kształcenia zawodowego osób wykonujących zawody księgowy. Doprowadziło to do stworzenia w poszczególnych krajach ujednoliconych szczebli zawodowych w ramach wykonywania zadań w rachunkowości⁶. Jak twierdzi M. Kwiecień, to właśnie regulacja, jaką są spójne standardy edukacyjne dla zawodowych księgowych, będzie determinowała największe zmiany w zakresie wiedzy z rachunkowości [5].

Opracowana przez SKwP ścieżka zawodowa promująca certyfikację zawodu księgowego jest zatem efektem wynikającym z opracowanych przez IFAC Międzynarodowych Standardów Edukacyjnych (MSE). Czy zatem zastąpi ona wraz z planowaną rekomendacją certyfikaty nadawane dotychczas przez Ministra Finansów, zapewniając jednocześnie przedsiębiorców, iż powierzają sprawy swojej firmie w dobre ręce?

Literatura

- [1] Gmytrasiewicz M., Karmańska A., *Rachunkowość finansowa*, Difin, Warszawa 2002.
- [2] <http://encyklopedia.pwn.pl/haslo/3891915/deregulacja.html> [stan z 9.09.2013].
- [3] <http://ms.gov.pl/pl/deregulacja-dostepu-do-zawodow/ii-transza> [stan z 9.09.2013].
- [4] <http://ms.gov.pl/pl/deregulacja-dostepu-do-zawodow/i-transza/pytania-i-odpowiedzi/> [stan z 9.09.2013].
- [5] Kwiecień M., *Harmonizacja i standaryzacja programów nauczania z dyscyplin naukowych rachunkowości*, www.fundacja.edu.pl/organizacja/_referaty/29pdf.
- [6] Micherda B., Świetla K., *Współczesna rachunkowość. Wybrane problemy metodologiczne*, Difin, Warszawa 2013.
- [7] Osiecki G., *Deregulacja finansowa, czyli wolny rynek usług księgowych*, „Dziennik Gazeta Prawna” 10.05.2012.
- [8] *Podstawy rachunkowości, aspekty teoretyczne i praktyczne*, red. nauk. B. Micherda, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2005.
- [9] Pokojska A., *Minister nie wyda uprawnień księgowych*, „Dziennik Gazeta Prawna” 2.05.2012.

⁶ W Polsce stosowne regulacje zawiera [10].

- [10] Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 18.07.2002 r. w sprawie uprawnień do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych, Dz. U. 2002, nr 120, poz. 1022 z późn. zmianami.
- [11] Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania, Dz. U. nr 82, poz. 537 oraz z 2012 r., poz. 1268.
- [12] Świetla K., Jonas K., *Program certyfikacji zawodu księgowego jako odpowiedź Stowarzyszenia Księgowych w Polsce (SKwP) na propozycje zawarte w standardach edukacyjnych Międzynarodowej Federacji Księgowych (IFAC)*, „ZN Uniwersytetu Szczecińskiego”, nr 689, „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia”, nr 50, Szczecin 2012.
- [13] Uchwała 757/201/2010 prezydium Zarządu Głównego SKwP z dnia 23 listopada 2010 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 732/110/2009 Zarządu Głównego SKwP z dnia 20 lipca 2009 r. w sprawie tytułu zawodowego „dyplomowany księgowy”,
- [14] Uchwała nr 757/202/2010 Prezydium Zarządu Głównego Stowarzyszenia Księgowych w Polsce z dnia 23 listopada 2010 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 732/111/2009 Zarządu Głównego Stowarzyszenia Księgowych w Polsce z dnia 20 lipca 2009 r. w sprawie certyfikacji zawodu księgowego
- [15] Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, Dz. U. 2009, nr 152, poz. 1223 z późn. zm., art. 76a do 76i.
- [16] Ustawa z dnia 9 maja 2014 r., o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych, www.ms.gov.pl [stan z 30.06.2014].
- [17] Wojtasik P., *Łatwiejsza droga do zawodu księgowego*, „Rzeczpospolita” 2.05.2012.
- [18] www.fundacjastarter.org.pl [stan z 30.06.2014].
- [19] www.ifac.org [stan z 5.09.2013].
- [20] www.skwp.pl [stan z 5.09.2013].

Providing High Quality Information from Accounting in the Light of the Planned Deregulation of Service Accounts

Summary: Deregulation nowadays is defined as a process of elimination of the barriers to access to the profession. Professional path to promote the certification of the accounting profession, developed by SKwP is a response to possible risks posed by deregulation and is also a potential way of development.

Keywords: deregulation, accounting, professional certification.